

k dopravě. Tato hodnota může být vyšší, než skutečná škoda ve smyslu čl. 283 obch. zák., ovšem ale také nižší, není totožnou s kupní (fakturovou) cenou, a nesejde zejména na tom, zda poškozený může vyplaceným penízem si opatřit plnou náhradu za zboží, zcela nebo částečně ztracené, poškozené atd., po případě stejnou sumu cizí valuty. Je-li však mylným předpoklad, z něhož žalující těžařstvo vychází v dovolacím spisu, padají tím také vývody z něho odvozované. Neprávem odvolává se žalující těžařstvo na zdejší rozhodnutí ze dne 17. ledna 1922 č. j. Rv II 327/21, uveřejněné pod čís. sb. 1425, ježto se v něm nevyslovuje názor, uplatňovaný v dovolacím spisu. Výtku, že odvolací soud nesprávně posoudil věc po stránce právní, není tedy odůvodněna, a proto nebylo lze vyhověti dovolání, opíranému jen o § 503 čís. 4 c. ř. s.

Čís. 2577.

Jetelové odpadky tarifují stejně jako jetel dle třídy C.

(Rozh. ze dne 2. května 1923, Rv II 486/22.)

Žalobkyně zaslala v květnu 1920 dráhou zboží, jež označila jako »jetelové odpadky« a zaplatila dopravné dle třídy A. Tvrdíc, že bylo vyměřiti nižší dopravné, stanovené pro jetel, domáhala se na dráze vrácení přeplatku. O b a n i ž š í s o u d y žalobě vyhověly, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Odvolatelka uvádí, že první soud nesprávně posoudil věc po stránce právní, uznáv, že označením zboží v nákladním listu slovy: »jetelové odpadky« bylo zcela přesně udáno, že zásilka obsahovala odpadky jetele a že nebylo toto označení hromadným, při kterém by bylo pochybno, zda jde o jetel čerstvý, sušený, neb o některý jiný druh zboží jetelového, uvedený v klasifikaci zboží jmény: »Kleehülsen, Kleesaaten, Kleeschalen, Kleesaathülsen«, nebo že zejména jde o odpadky jetelového semene. Odvolatelka dovozuje, že v tehdy platném rak.-uh. a bos.-herc. žel. tarifu pro zboží I B není označení »jetelové odpadky«, že v tarifu onom jest uveden pouze: »jetel čerstvý, sušený, Kleehülsen, Kleesaaten, Kleeschalen, Kleesaathülsen«, nikoliv však »Kleeabfälle«. Ve smyslu téhož tarifu díl I. odst. A § 56 prováděcí ustanovení V (1) a (2), pak dle dílu I. oddělení B III. »Všeobecné ustanovení o počítání dovozného« čís. g) 1. nestačí, by obsah byl označen hromadným názvem, jsou-li v předpisech o klasifikaci zboží určité předměty vyznačeny hromadným názvem. Nemá-li být dle zmíněných předpisů započítáno dovozné I. třídy, nutno vedle hromadného označení nebo místo něho označiti zboží tak, jak jest speciálně označeno v »klasifikaci zboží«. Pro případ, že v této klasifikaci není onen druh zboží označen, nutno vedle označení, obvyklého v obchodním styku, uvést hromadné označení tak, aby bylo prokázáno, že zboží patří pod onu příslušnou rubriku. Dle shora zmíněného tarifu pro zboží díl I., oddíl B, část A III-b, jest použití dovozních sazeb I. třídy, je-li předepsána pro ono zboží I. třída, — jak jest ve sporném případě zmíněný tarif oddíl B, část C »klasifikace«, písmeno A-1 — nebo není-li ani v předpisech o klasifikaci zboží, ani v části B ani jinak tarifních

předpisů. Mohla tudíž dle názoru odvolatele dráha vzhledem k uvedeným předpisům a k Šu 57 žel. dopr. ř. počítati sazbu bez ohledu na to, co bylo skutečným obsahem zásilky, dle I třídy, po případě dle výjimečného tarifu 3 b), ačkoliv počítala sazbu pouze dle třídy II. a). Avšak prvním soudem bylo zjištěno, že sporná zásilka obsahovala odpadky pouhého jetele, které odpadnou po odstranění jetelového semene, nebo-li jetelové plevy, jichž se užívá jako náhražky krmiva, a bylo dále zjištěno na základě posudku znalce, že takové jetelové plevy jsou úplně rozdílné od odpadků jetelového semene, vypadajících při čištění a prosévání jetelového semene. Bylo dále prokázáno posudkem znalce, že odpadky pouhého jetele (jetelové plevy) tarifují jako jetel sám dle třídy C sazbou 1080 Kč 30 h, kdežto dráha tarifovala v tomto případě dle sazby pro jetelové semeno, kterážto sazba činí 2397 Kč 60 h, ježto pro odpadky, pro které není v klasifikaci zboží zvláštní sazby, platí sazba stanovená pro zboží, o jehož odpadky jde. Správně proto rozhodl první soud, že označení »jetelové odpadky« v nákladním listu jest zcela přesné, protože odpadky jetelového semena jsou od pouhých jetelových odpadků (jetelových plev) naprosto rozdílny a tudíž tímto označením mohou býti míněny toliko odpadky jetele, dle povahy věci přirozeně jetele sušeného. Název »jetel sušený« jest však obsažen v předpisech o klasifikaci zboží pod H 9, nemůže tedy o nějakém označení hromadném býti řeči. Neúplnost řízení spatřuje odvolatelka v tom, že prvním soudem nebyl proveden dukaz znalcem z oboru tarifnictví o tom, že dle označení zásilky byla dráha oprávněna tarifovati dle I. třídy po případě dle výjimečného tarifu 3 b). Tento důkaz by měl však význam pouze tehda, kdyby první soud nebyl dospěl k přesvědčení, že označení jetelových odpadků bylo ve smyslu předpisů tarifových zcela přesné.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Dovolání, v němž se uplatňují dovolací důvody Šu 503 čís. 4 a 2 c. ř. s., a v podstatě opakují vývody odvolacího spisu, není opodstatněno. Poukazujíc ke správným důvodům napadeného rozsudku připomíná se ještě toto: Jest zjištěno, že šlo o odpadky jetelové, nikoliv o odpadky jetelového semena. Jetelové odpadky nejsou sice v roztrídění zboží zvláště jmenovány, ale poněvadž pro jetel — čerstvý i sušený — j e s t v roztrídění zboží stanoveno tarifování (K 18, H 9) a to při množství nejméně 10.000 kg — jako v tomto případě — třída C, tarifují jetelové odpadky dle poznámky k položce A 1.) roztrídění zboží stejně jako jetel, tedy dle třídy C. Nelze se tudíž důvodně odvolávati na ustanovení Šu 57 žel. dopr. ř., dle něhož odesílatel ručí železnici za správnost i úplnost údaje a prohlášení, pojatých v nákladní list, a nece všechny důsledky, jež vzejdou z nesprávných, nepřesných nebo nedostatečných záznamů; neboť označení »jetelové odpadky« v nákladním listě nebylo ani nesprávné, ani nepřesné, ani nedostatečné, nýbrž odpovídalo plně roztrídění zboží. Neodůvodněna jest proto též výtká, že prý odesílatel, označiv zboží jinak, než měl učiniti dle příslušného tarifního

předpisu, jednal zcela libovolně a musí nésti následky tohoto svévolného označení zboží. Není-li však pochybností o tom, že jetelové odpadky tarifují dle třídy C, nemůže žalovaný erár odvozovati právo, počítati dovozné dle vyšší třídy, z předpisu odstavce b) všeobecných ustanovení o výpočtu dovozného za zboží nákladní A III. dílu I., oddělení B železničního tarifu nákladního (platného od 1. ledna 1918), že »se sazeb třídy I. použije pro zboží, pro které jest stanovena třída I. nebo pro které není ani v rozřídění zboží, ani v oddílu B ani nikde jinde stanoveno tarifování.« Pokud žalovaný erár odvozuje zmíněné právo z prováděcího ustanovení V k Šu 56 žel. dopr. ř. ve spojení s předpisy odst. g 1. všeobecných ustanovení o výpočtu dovozného za zboží nákladní A III., dílu I., oddělení B železničního tarifu nákladního, jednajících o předmětech, které jemu zařaděny pod společný h r o m a d n ý název, stačí připomenouti, že nejde vůbec o takový předmět, a ostatně žalovaná strana si nevšímá toho, že dotčená ustanovení, jak výslovně uvedeno na příslušném místě, platí jen pro doložky, které jsou v rozřídění zboží označeny zvláštním znamením — kroužkem s tečkou — ale žádná z položek, která by přicházela v úvahu (A 1, K 18, H 9, S 39), není takto označena, tak že již z toho důvodu nebylo by lze užití těch ustanovení. Nemají-li místa tato ustanovení, jest veškerý podklad odňat návrhu, by připuštěn byl znalecký důkaz o tom, že dle nich byla by železnice oprávněna počítati dovozné podle vyšší třídy. Nejde konečně na tom, zda mohla železnice při stanovení dovozného zjistiti, zda se zboží srovnává s údajem v nákladním listě, čili nic. Nebylo-li jí to možno — bez viny odesílatele, jako v tomto případě — a předepsala-li vyšší dovozné, než dle pravé povahy zboží a platného tarifu předepsati měla, má to právě dle Šu 70 žel. dopr. ř. v zápětí, že musí oprávněnému vrátiti, oč bylo více zapláceno.

Čís. 2578.

Ujednáno-li, že kupitel má právo obal dodaného zboží (sudy) do určité doby vrátiti, jest prodávatel povinen, vzíti je v této lhůtě zpět. Po uplynutí lhůty má prodávatel na vůli, zda chce obal zpět anebo za něj náhradu. Dokud nevyzval kupitele po uplynutí lhůty, by obal vrátil, není kupitel v prodlení a nahodilá ztráta postihuje prodávatele.

(Rozh. ze dne 2. května 1923, Rv II 515/22.)

Žalobce dodal žalovanému, s nímž byl v obchodním spojení, v roce 1916 sudy s lihovinami a sdělil mu ve faktuře, v níž účtoval za sudy úhrnem 96 K, že sudy vezme zpět pouze tehdy, budou-li vráceny do 14 dnů, podotkl však výslovně, že sudy zůstávají jeho vlastnictvím. Žalovaný ve lhůtě sudů nevrátil a byly mu pak při drancování uloupeny. Žalobce o vrácení sudu nebo zaplacení 1057 Kč (nynějši jich cena) procesní soud prvního stádu vyhověl, odvolací soud přiznal žalobci pouze nárok na vydání sudu nebo náhradu za ně penězem 96 K. Důvod y: Ježto žalovaný sudů nemá, jest případ tento rozhodnouti dle předpisu zákona o náhradě škody a jde tedy o otázku, zda